

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาของลาวบนเส้นทางการศึกษาชั้นสูงสากลในยุคใหม่นี้ สถาบันการศึกษาชั้นสูงของลาวนอกจากสร้างความเข้มแข็งให้ตัวเอง แก้ไขปัญหาสังคมแล้ว ยังต้องเข้าร่วมในเวทีการศึกษาชั้นสูงนานาชาติอย่างห้าวหาญ ทั้งการค้นคว้าวิจัย การศึกษาเล่าเรียนของอาจารย์ นักศึกษา และบุคลากรของสถาบันในประเทศต่าง ๆ ก็ต้องปฏิบัติตนให้เป็นทั้ง “ผู้ให้” “ผู้รับ” และ “หุ้นส่วน” เป็นที่สังเกตเห็นว่าในศตวรรษที่ผ่านมาในภาคพื้นเอเชียแปซิฟิก ได้มีความพยายามก้าวไปสู่ความเป็นสากล (Internationalization) ด้วยการเรียนการสอนและวิจัยให้มีความเป็นสากลมากขึ้นนั้น แต่ละประเทศก็มีเป้าหมายของตนเองว่าต้องการอะไรจากความเป็นสากล ดังนั้น สิ่งสำคัญต้องกำหนดให้ชัดเจนว่าเราต้องการอะไรจากความเป็นสากลเพื่อพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาให้ดีขึ้น

การพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขต้องใช้กระบวนการทางการศึกษาช่วยในการพัฒนาคนให้สมบูรณ์ทุกด้าน ทั้งร่างกาย จิตใจ สังคม และสติปัญญา การศึกษาทำให้คนเป็นคนดี มีความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม คนน่าว่าเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาทุกด้าน การพัฒนาคนจะส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเทคโนโลยีในอนาคตต่อไป

ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวได้เห็นความสำคัญของการศึกษาต่อการพัฒนาประเทศว่า การพัฒนาทุกภาคส่วนล้วนแต่เกี่ยวข้องกับการศึกษาทั้งสิ้น การศึกษาของลาวในปัจจุบันอยู่ในยุคของการปรับตัวให้สอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก และความต้องการของสังคมลาว การศึกษาระดับอุดมศึกษาก็เป็นการศึกษาระดับสูงสุดของประเทศ ถ้าหากการศึกษาระดับอุดมศึกษามีคุณภาพ เราก็จะได้ผู้ที่จบการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างแน่นอน ดังนั้น ควรคำนึงถึงการสร้างคุณภาพอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง คณะศึกษาศาสตร์เป็นคณะหนึ่งที่สำคัญในการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพสำหรับทุกสาขาวิชาชีพ จึงจำเป็นจะต้องสร้างระบบประกันคุณภาพตามภารกิจหลักของการอุดมศึกษา เพื่อรักษาความเชื่อมั่น และความศรัทธาของสังคมให้คงอยู่ตลอดไปอย่างมีคุณภาพ

แผนยุทธศาสตร์การศึกษา 20 ปี ตั้งแต่ปีคริสตศักราช 2000 - 2020 ของกระทรวงศึกษาธิการได้กล่าวไว้ว่าศตวรรษที่ 21 เป็นยุคโลกาภิวัตน์ วิทยาศาสตร์มีความสำคัญต่อสังคมทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก ก่อให้เกิดสังคมที่สามารถติดต่อสื่อสารกันได้อย่างรวดเร็วด้วยเทคโนโลยี

ที่ทันสมัย ประเทศลาวเป็นประเทศหนึ่งที่อยู่ในสังคมโลกย่อมได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรม จึงจำเป็นที่จะต้องปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลาและเตรียมพร้อมที่จะเผชิญกับความท้าทายจากกระแสโลก ดังนั้น สังคมลาวจึงมุ่งพัฒนาทรัพยากรมนุษย์โดยถือเอาการศึกษาเป็นปัจจัยหลักในการพัฒนาคนให้มีความรู้ ความสามารถ โดยปัจจัยสำคัญที่จะเผชิญการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายดังกล่าว ได้แก่ คุณภาพของคน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2547, หน้า 4)

ปัจจุบันคณะศึกษาศาสตร์ มี 5 ภาควิชา คือ 1) ภาควิชาบริหารการศึกษา 2) ภาควิชาสร้างครุวิทยาศาสตร์สังคม 3) ภาควิชาสร้างครุวิทยาศาสตร์ทีมชาติ 4) ภาควิชาสร้างครุจิตวิทยา 5) ภาควิชาสร้างครุภาษา และมี 5 แผนก คือ 1) แผนกวิชากร 2) แผนกสังคม 3) แผนกคุ้มครองนักศึกษา 4) แผนกหลังมหา 5) แผนกพลศึกษา และเปิดทำการสอน 11 หลักสูตร คือ 1) หลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาคณิตศาสตร์ 2) หลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาฟิสิกส์ศาสตร์ 3) หลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาเคมีศาสตร์ 4) หลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาชีวศาสตร์ 5) หลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาลาวและวรรณคดี 6) หลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษ 7) หลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาฝรั่งเศส 8) หลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาภูมิศาสตร์ 9) หลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาประวัติศาสตร์ 10) หลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การเมือง และ 11) หลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาบริหารการศึกษา ระยะเวลาศึกษา 5 - 6 ปีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์เป็นคณะที่มีความสำคัญในการฝึกฝนหล่อหลอมคนให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่า และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติให้มีความเจริญงอกงามในอนาคต ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาคณะศึกษาศาสตร์ยังขาดเกณฑ์และมาตรฐานการประกันคุณภาพทำให้เกิดปัญหาหลายประการ ดังนั้นเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวนั้นจึงต้องเร่งผลิตครุวิชาชีพ ซึ่งอาจทำให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพได้

กองประชุมใหญ่ครั้งที่ 8 ของพรรค ได้คาดหวังไว้ว่า ภายในปี ค.ศ. 2020 ต้องทำให้ประเทศชาติได้หลุดพ้นจากความจนพื้นฐานเพื่อการปรับเปลี่ยนเป็นประเทศอุตสาหกรรมที่ทันสมัย กองประชุมผู้บริหารทั่วประเทศประจำปี ค.ศ. 2007 จัดขึ้นเมื่อเดือนกรกฎาคมที่โพนสวัน อำเภอปากจังหวัดเชียงขวาง ได้สรุปว่า การศึกษาแห่งชาติตามการปฏิบัติ 3 แผนงาน 1) การขยายโอกาสเข้าเรียน 2) ปรับปรุงคุณภาพและความสอดคล้อง 3) ปรับการบริการ คุ้มครองการศึกษาในความเป็นจริงเห็นว่าการศึกษาระดับชั้นทุกสาย ทั้งภาครัฐและเอกชน มีการขยายตัวเร็วทางด้านปริมาณ ส่วนด้านคุณภาพก็ได้รับการปรับปรุงให้ดีขึ้นกว่าปีที่ผ่านมา (กองสี แสงมณี, 2551 อ้างถึงใน เหนียว สีลาวงศ์, 2551)

กฎหมายการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุงใหม่ มาตรา 4 เกี่ยวกับนโยบายการศึกษาได้ระบุว่า รัฐและสังคมมุ่งหวังพัฒนาการศึกษาแห่งชาติให้มีคุณภาพการศึกษาสอดคล้องกับภาคพื้น และสากล ในรายงานของกระทรวงศึกษาธิการที่เสนอต่อศูนย์กลางและรัฐบาล ฉบับลงวันที่ 23 เมษายน

ปี ค.ศ. 2007 นั้น ศูนย์กลางพรรคและรัฐบาลได้ยืนยันว่าใช้การศึกษาเป็นจุดรวมของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เร่งดำเนินการปฏิรูประบบการศึกษาแห่งชาติให้มีคุณภาพ และมาตรฐานให้สูงขึ้น เพื่อตอบสนองกับความต้องการของการพัฒนาเศรษฐกิจสังคม เพื่อเชื่อมโยงเข้ากับภาคพื้นและสากลที่ละก้าว

การประกันคุณภาพการศึกษาของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว มีนโยบายว่าด้วยการประกันคุณภาพและการรับรองมาตรฐานคุณภาพ ที่ผ่านมามีปัญหาที่ยังไม่เป็นที่คาดหวัง ยังมีปัญหาหลายด้าน เช่น ด้านหลักสูตรยังไม่สนองความต้องการของผู้เรียน ด้านสภาพแวดล้อมและอาคารสถานที่ยังไม่เพียงพอและไม่เหมาะต่อการเรียนการสอน ด้านแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้และเทคโนโลยีที่ทันสมัยยังมีน้อย ไม่เพียงพอกับความต้องการของผู้เรียนและครู วัสดุการศึกษาครูอาจารย์ยังต่ำ และยังขาดการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง อาจารย์ขาดความรู้ทางวิชาการ การสอนส่วนมากมักจะสอนแบบบรรยายมากกว่า การสร้างทักษะความรู้ให้แก่นักเรียนได้นำไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิต และอาชีพการงานเพื่อออกไปเป็นครูสอน หรือประกอบอาชีพส่วนตัว ปัญหาเหล่านี้ยังได้ชี้ให้เห็นสภาพปัญหาการผลิตครูของคณะศึกษาศาสตร์จึงเป็นประเด็นสำคัญที่สุด คือ คุณภาพของบัณฑิตยังขาดหลักประกันคุณภาพ ขาดมาตรฐานจากองค์กรหรือหน่วยงาน ไม่มีการรับรองมาตรฐานในภาควิชา ในหน่วยงานบางหลักสูตรยังมีปัญหาด้านคุณภาพ

บรรดาจุดมุ่งหมายนั้นต้องมีตัวชี้วัดที่มีความชัดเจนเพื่อให้สถาบันการศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดได้มีการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น และตอบสนองกับแผนปฏิรูประบบการศึกษาแห่งชาติทำให้ประชาชนมีความมั่นใจในระบบการศึกษาแห่งชาติ การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นระบบที่มีการดำเนินการ โดยบุคลากรในสถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดควบคู่กับการดำเนินการตรวจสอบและประเมินผลจากหน่วยงานภายนอก ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อให้นักศึกษามีคุณภาพดีขึ้น

จากความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าวจึงเห็นว่าการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว ควรให้มีระบบการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนครูวิชาชีพ ซึ่งการเร่งผลิตอาจมีผลต่อคุณภาพได้ คณะศึกษาศาสตร์จึงควรตระหนักถึงความสำคัญในเรื่องคุณภาพการผลิตครู ควรระมัดระวังในการประกันคุณภาพ และแสวงหากลไกหรือกระบวนการในการดำเนินการเพื่อให้เกิดการผดุงคุณภาพให้ได้มาตรฐานสูงขึ้นและสามารถเป็นหลักประกันคุณภาพบัณฑิตได้ตลอดไป (มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว, 2549, หน้า 18 อ้างถึงใน เหนียว สีลาวงศ์, 2551)

ดังนั้น เพื่อเป็นหลักประกันว่าในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยแห่งชาติลาวขึ้น เพื่อเป็นตัวชี้วัดแนวทางในการพัฒนาการศึกษาของมหาวิทยาลัย

แห่งชาติลาวสามารถตอบสนองในความต้องการพัฒนาศักยภาพของคนให้สอดคล้องกับลักษณะของสังคมในปัจจุบัน จึงสมควรให้มีการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขึ้น โดยเชื่อว่าการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาจะเป็นกลไกสำคัญในการผลักดันให้เกิดการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว ที่ดำเนินการในปัจจุบัน
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว จำแนกตามผู้บริหารและบุคลากร
3. เพื่อนำเสนอระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว

กรอบแนวคิดในการวิจัย

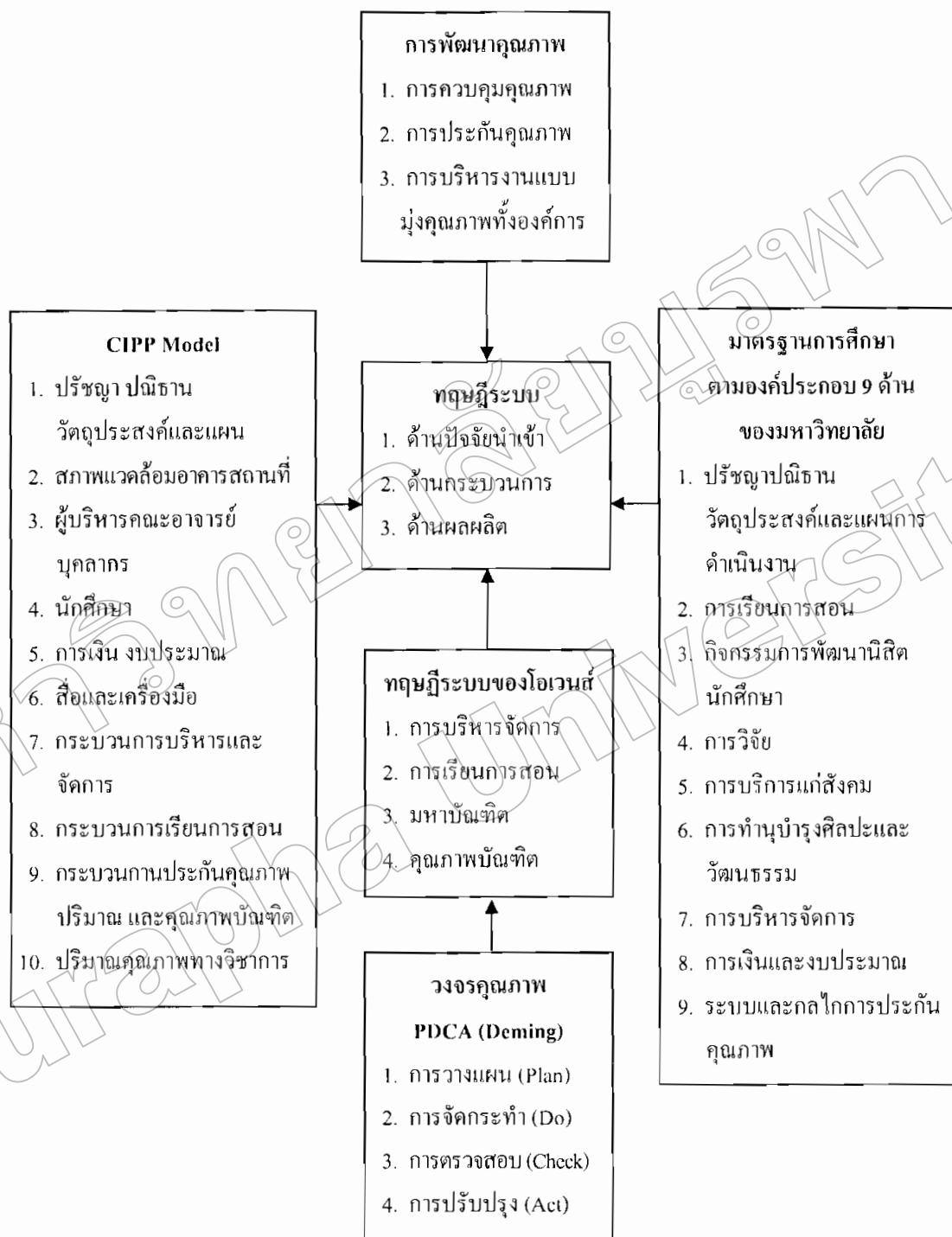

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดตามมาตรฐานการศึกษาตามองค์ประกอบ 9 ด้านของมหาวิทยาลัยไทย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2543, หน้า 18) ได้แก่ 1) ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนการดำเนินงาน 2) การเรียนการสอน 3) กิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา 4) การวิจัย 5) การบริการแก่สังคม 6) การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม 7) การบริหารจัดการ 8) การเงินและงบประมาณ 9) ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ แนวคิดเรื่อง วงจรคุณภาพ PDCA (Deming) ประกอบด้วย การวางแผน (Plan) การจัดกระทำ (Do) การตรวจสอบ (Check) การปรับปรุง (Act) การพัฒนาคุณภาพของ แซลลิส (Sallis, 1996, p. 20) อ้างถึงใน เหนียว สีลาวงศ์, 2551) คือ 1) การควบคุมคุณภาพ 2) การประกันคุณภาพ

3) การบริหารงานแบบมุ่งคุณภาพทั้งองค์การ และทฤษฎีระบบของ โอเวนส์ (Owens, 1987, p. 57 อ้างถึงใน อุทุมพร จามรมาน, 2541 ข) คือ 1) ปัจจัยนำเข้า ได้แก่ ทรัพยากรคน เงิน สภาพแวดล้อม 2) กระบวนการ ได้แก่ การบริหารจัดการ การเรียนการสอน การวิจัย 3) ปัจจัยผลผลิต ได้แก่ ปริมาณบัณฑิต คุณภาพบัณฑิต CIPP Model (Stufflebean, n.d., p. 15 อ้างถึงใน อุทุมพร จามรมาน, 2541 ข) ประกอบด้วย ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผน สภาพแวดล้อม อาคารสถานที่ ผู้บริหาร คณะอาจารย์ บุคลากร นักศึกษา การเงิน งบประมาณ สื่อ และเครื่องมือ กระบวนการบริหารและจัดการ กระบวนการเรียนการสอน กระบวนการประกันคุณภาพ ปริมาณและคุณภาพบัณฑิต ปริมาณและคุณภาพการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปเป็นกรอบแนวคิดทฤษฎีในการศึกษาระบบประกันคุณภาพการศึกษาของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว ดังภาพที่ 2

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

ภาพที่ 2 กรอบแนวคิดการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้รับข้อมูลที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ถึงข้อดีและข้อบกพร่องที่สะท้อนให้เห็นสภาพของระบบประกันคุณภาพในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว

2. ผลการดำเนินงานครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการนำไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว ในการพัฒนาคุณภาพระบบประกันคุณภาพให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นในอนาคต

ขอบเขตของการวิจัย

1. ในการวิจัยครั้งนี้จะมุ่งเน้นการศึกษาเพื่อพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว ใน 3 ด้านคือ ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) ด้านกระบวนการ (Process) และด้านผลผลิต (Output) และพัฒนาระบบการประกันคุณภาพ ให้เหมาะสม

2. ในระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ใช้เวลาปีการศึกษาระหว่างเดือนกันยายน พ.ศ. 2551 ถึง เดือนกันยายน พ.ศ. 2552

3. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คือ

3.1 สัมภาษณ์ผู้บริหาร จำนวน จำนวน 6 คน

3.2 สัมภาษณ์ผู้ครูสอน จำนวน จำนวน 4 คน

3.3 บุคลากรคณะศึกษาศาสตร์ จำนวน 140 คน

4. ตัวแปรต้น ได้แก่

4.1 ผู้บริหาร

4.2 บุคลากร

5. ตัวแปรตาม ได้แก่

5.1 ด้านปัจจัยนำเข้า

5.2 ด้านกระบวนการ

5.3 ด้านผลผลิต

นิยามศัพท์เฉพาะ

การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพ หมายถึง การพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษา

1. เพื่อเสนอมหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว

2. ระบบ (System) หมายถึง กลุ่มขององค์ประกอบที่รวมกันทำหน้าที่ที่เกี่ยวข้องต่อเนื่องกัน และทำหน้าที่ทางการศึกษาเป็นกิจกรรมต่าง ๆ ที่หน่วยงานได้ดำเนินการที่ทำให้ผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพและตอบสนองความต้องการคืบสังกัต สอดคล้องกับนโยบายการศึกษาของชาติ

2.1 ปัจจัยนำเข้า (Input) หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่เพิ่มเข้าไปในระบบ เพื่อให้ระบบเกิดการดำเนินงานขึ้น โดยมีองค์ประกอบย่อย ๆ คือ บุคลากร วัสดุ ปัจจัยพลังงาน ข้อมูลต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการดำเนินการในระบบ ประกอบด้วย

2.1.1 ผู้บริหาร หมายถึง อธิการบดี คณบดี รองอธิการบดี รองคณบดีผู้อำนวยการหรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ซึ่งมีบทบาทและอำนาจที่สามารถชักจูง โนมน้าว และผลักดันให้บุคคลอื่นในหน่วยงานหรือสถาบัน ดำเนินการประสานเข้าร่วม ให้ความร่วมมือของกิจกรรมของการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบัน เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันบรรลุเป้าหมาย

2.1.2 อาจารย์ หมายถึง บุคลากรที่ทำหน้าที่สอนในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว

2.1.3 นักศึกษา หมายถึง ผู้เรียนที่กำลังศึกษาในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว

2.1.4 หลักสูตร หมายถึง หลักสูตรคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว

3. กระบวนการ (Process) หมายถึง การบริหารงานในโรงเรียน เกี่ยวกับการบริหารงานอย่างเป็นระบบของ โรงเรียน ครูได้รับการส่งเสริมพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และชุมชนให้ความร่วมมือในการจัดการศึกษา เพื่อให้ได้ผลผลิตตามที่ต้องการ ประกอบด้วย

3.1 กระบวนการเรียนการสอน หมายถึง สถานศึกษามีการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร

3.2 กระบวนการพัฒนาและการบริการมนุษย์ หมายถึง กระบวนการปฏิบัติงานให้มีความสามารถปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ ในที่นี้รวมถึง การคัดเลือกบุคคลเข้าทำงาน ซึ่งเป็นขั้นตอนแรกของการพัฒนาบุคลากร ทั้งนี้เป็นเพราะองค์การจำเป็นต้องได้คนที่มีคุณสมบัติเหมาะสมกับความจำเป็นของงานเป็นลำดับแรก นอกจากนี้ยังให้ผู้ปฏิบัติงานพัฒนาตนเองได้ทันกับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ การอบรมและพัฒนาความรู้จึงเป็นสิ่งที่ไม่ได้ รวมถึงการประเมินผลการปฏิบัติงาน (Performance Appraisal) ที่จะต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบเหมาะสม เพื่อใช้เป็นแรงกระตุ้นและจูงใจให้ผู้ปฏิบัติงานตื่นตัว สนใจเรียนรู้และสร้างความก้าวหน้า ในการทำงาน

3.3 กระบวนการประกันคุณภาพ หมายถึง กระบวนการหรือกลไกใด ๆ ที่เมื่อได้ดำเนินการไปแล้วจะทำให้เกิดการดำรงไว้ซึ่งคุณภาพ การศึกษาระดับอุดมศึกษาให้ได้มาตรฐาน การศึกษาอย่างต่อเนื่อง อันเป็นการปกป้องผลประโยชน์ของผู้เรียน ผู้ปกครอง ตลอดจนสังคม โดยส่วนรวม ทั้งนี้รวมถึงกระบวนการ หรือกลไกใด ๆ ที่ริเริ่มขึ้นภายในสถาบันอุดมศึกษาเองหรือหน่วยงานภายนอกก็ได้

3.4 ผลผลิต (Output) หมายถึง กระบวนการจัดกระทำกับปัจจัยนำเข้าต่าง ๆ ซึ่งอาจเป็นวัสดุสิ่งของต่าง ๆ การให้บริการข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ โดยให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ ตามเนื้อหาสาระของหลักสูตร ความเป็นผู้มีคุณธรรม และผลผลิตสามารถนำมาเป็นปัจจัยนำเข้าของระบบอีกระบบหนึ่งซึ่งมีการเชื่อมโยงติดต่อกัน

4. มาตรฐานการศึกษา หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณภาพที่พึงประสงค์ และมาตรฐานที่ต้องการให้เกิดขึ้นในสถานศึกษาทุกแห่งและเพื่อใช้เป็นหลักในการเทียบเคียง สำหรับการส่งเสริมและกำกับดูแลการตรวจสอบการประเมินผลและการประกันคุณภาพการศึกษา

5. ศักยภาพ หมายถึง ตัวบ่งชี้ซึ่งเห็นได้ชัดตามหลักฐานที่ปรากฏและพื้นฐานทางทฤษฎี หลักการ ซึ่งทำให้เชื่อว่ามีคุณลักษณะและระดับของควมมีคุณภาพ

6. คุณภาพการศึกษา หมายถึง ความสำเร็จของสถาบันการศึกษาในการจัดหาสิ่งแวดล้อมด้านการศึกษาที่อำนวยความสะดวกให้นักเรียนนักศึกษาสามารถบรรลุเป้าหมายด้านการเรียนของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยอยู่ภายในกรอบมาตรฐานที่ยอมรับได้

7. ระบบและกลไก หมายถึง ขั้นตอนดำเนินงานต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์ และเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ โดยอาศัยบุคลากร ทรัพยากร กฎเกณฑ์ มาตรฐาน แนวปฏิบัติ และปัจจัยต่าง ๆ เป็นกลไกให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมาย

8. องค์ประกอบประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง ปัจจัยสำคัญในการส่งเสริม สนับสนุนให้คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาวสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

9. ข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) หมายถึง ข้อมูลที่ได้จากผลผลิต เพื่อที่จะนำไปปรับปรุง องค์ประกอบของปัจจัยนำเข้าและกระบวนการเพื่อให้เกิดการพัฒนาและปรับปรุงผลผลิตให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

10. ผู้เชี่ยวชาญ หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา หรือเป็นผู้บริหารสถานศึกษา

11. บุคลากรคณะศึกษาศาสตร์ หมายถึง คณบดี รองคณบดี หัวหน้าภาควิชา และอาจารย์ที่ทำหน้าที่สอน ในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว

12. การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน หมายถึง การดำเนินงานต่าง ๆ ในกระบวนการ

จัดการศึกษาอย่างเป็นระบบเพื่อสร้างความมั่นใจและเป็นหลักประกันต่อผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมว่าสถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนที่จบการศึกษามีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาและเป็นที่ยอมรับของสังคม

13. การประกันคุณภาพภายนอก หมายถึง การประเมินผลและการตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาจากภายนอกโดยสำนักงานมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา บุคคลหรือหน่วยงานภายนอกที่สำนักงานดังกล่าวรับรอง

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University